

40 DANA ZA ŽIVOT

27. dan, 21. 10. 2024.

Nakana:

Molimo da svi sudionici pokreta za život postupaju prema svim ljudima s ljubavlju.

Sveto pismo:

Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge; kao što sam ja ljubio vas tako i vi ljubite jedni druge. (Iv 13, 34)

Razmatranje:

Kršćanin je dužan vjerovati u istinitost Božje riječi i obećanja. Ali kruna toga vjerovanja jest vjera u ljubav Božju prema nama u svetoj Euharistiji, koja konačno nije ništa drugo nego sam Krist, ljubav živa i beskrajna. Blago onima, koji vjeruju u tu ljubav. Jao onima, koji misle, da mogu biti sretni bez nje. Upitat ćete me: »Gdje su dokazi za to?« Dokazi su prije svega riječi Kristove. Jer ako vrijedi ona riječ Svetoga pisma: »Omnis homo mendax« vrijedi i ona druga: »Universae viae Domini misericordia et veritas.« Ako, dakle, Krist tvrdi, da nas ljubi, onda to mora biti istina. Prijatelj stiće osobno desnicu prijatelju, da ga uvjeri o svome poštovanju. A Krist Gospodin, da nas uvjeri o svojoj ljubavi, ne će kao posrednika ni anđela ni drugih, nego dolazi k nama osobno, u svetoj Euharistiji. I ne samo da dolazi, nego trajno stanuje među nama i kao da nam bez prestanka govori: »Delitiae mae esse cum filiis hominum.« On nas dakle osobno ljubi. Tko može sumnjati u to? Zar mi nismo jedna Božja obitelj, a u obitelji ne iskazuju li otac i majka osobno ljubav svojoj djeci? Pa ako se čini, da jedno dijete ljubi više nego drugo, nije li to redovito baš ono, koje je slabije i bjednije?

Zamislite se, dakle, u tu veliku Kristovu ljubav. Svaki od nas može ga čitavoga rezervirati za sebe, a da nikome drugome ne čini krivo. Isus u svetoj Euharistiji naliči suncu, a sunce daje svima i svakome čitavu svoju toplinu i sve svoje svjetlo. Ni jedan ne prima manje. Isus u Svetoj Euharistiji nalik je također oceanu. Ocean je čitav na

raspolaganje svima ribama zajedno, i svakoj ribi napose. I Krist u svetoj Euharistiji potpuno je na raspolaganje čitavom čovječanstvu, kao i svakome čovjeku napose. Euharistija je, dakle, najljepši vez, koji veže čovjeka s Bogom. Tek je jedna bolna činjenica, da golem dio ljudi ne pozna njezine vrijednosti.

Sveti Aleksije, kaže legenda, otiđe od svoje kuće i nakon nekoga vremena vrati se kući, u kojoj je živio kao siromah pod stepenicama, jer ga nitko nije poznao. Nakon sedamnaest godina on je umro, i tek nad njegovim lijesom njegova mati spozna, da je to on i zavapi: »Toliko je vremena trebalo, sine moj, da spoznam, tko si!« Čovječanstvo traži i izmišlja sve moguće sisteme, da ispliva iz poteškoća. A evo u Svetoj Euharistiji, jedino može naći rješenje svih problema i poteškoća. Ne dao Bog, da prekasno upozna njezinu vrijednost i da mora možda uskliknuti kao majka svetoga Aleksija: »Kriste Gospode, zar smo morali doći pred samu smrt, da Te upoznamo i da spoznamo da si Ti jedini naš spas i jedina naša sreća!«

bl. Alojzije Stepinac, propovijed na
Euharistijskom kongresu u Budimpešti, 27. 5.
1938. (2. dio)

Molitva:

Zdravo Kraljice, majko milosrđa, živote, slasti i ufanje naše, zdravo.

K tebi vapimo prognani sinovi Evini. K tebi uzdišemo tugujući i plačući u ovoj suznoj dolini. Svrni, dakle, zagovornice naša, one svoje milostive oči na nas, te nam poslije ovoga progona pokaži Isusa, blagoslovljeni plod utrobe tvoje, o blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo!